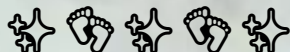

מערך פעילות

וַיַּעֲקֹב הֵלֵךְ לְדָרְכוֹ

חלפו עברו להם חגי תשרי ואנחנו נכנסים לשגרת ימי החול של השנה.

בחב"ד נהגו להכריז עם סיומו של חג שמחת תורה ומוצאי שבת בראשית את הפסוק **"וַיַּעֲקֹב הֵלֵךְ לְדָרְכוֹ"** כדי להזכיר לכולם שהשמחה, התפילות, התחנונים והסליחות, נועדו לתת לנו את הכוח ללכת הלאה, לחזור לשגרת החולין בכוונה להתקדם קדימה.

אינך עוזב את תשרי - ותשרי לא עוזב אותך, כי אצלך בתרמיל שמו "תמצית" של קבלת מלכות שמים מראש השנה, תשובה מיום כיפור ושמחה מסוכות ושמחת תורה. וכל השנה תוכל "לחיות" עם התמצית הזאת.

גלגל עם שאלות אסיף לחגי תשרי:

<https://wheelofnames.com/he/e8p-yzy>

”ויעקב הלך לדרכו” הוא סדר עבודה שמתחיל לאחר חגי תשרי, שבו כל יהודי לוקח את האורות והכוחות הרוחניים שקיבל ומוריד אותם לעבודת ה' בחיי היום יום שלו.

וכך אמר אדמו"ר הרש"ב בהתוועדות: **”הנה עתה הגיעה עת ויעקב הלך לדרכו”**, שאחרי העבודה בחודש השביעי, הנה יעקב - יו"ד עקב - הולך לדרכו בעבודה דתורה ומצוות שכל השנה".
(אגרות קודש אדמו"ר הרי"צ ח"א עמ' קצד)

 המשל שהביא אדמו"ר הרי"צ לעניין ויעקב הלך לדרכו, הוא מסוחר שקנה ביריד סחורה רבה , ובחזרתו לביתו הוא פורק את הסחורה עושה איתה את מה שצריך לעשות בה . כן הדבר בנוגע לכל אחד ואחת מישראל, בחודש השביעי שהוא משובע בכל טוב, נותנים לנו "סחורה" במה להתפרנס כל השנה כולה, וצריך לפתוח את החבילות ולעשות עם הסחורה את מה שצריך בעבודת ה' בחיי היום יום. (שיחת שמיני עצרת תש"ז)

”ויעקב הלך לדרכו”, יעקב = כל יהודי, אחרי שבתשרי היה סמוך לאביו שבשמים בימים טובים ובמועדים, כעת הוא צריך "לרדת" לענייני העולם הזה לחרוש בעת חרישה ולזרוע בעת זריעה וכדומה, עלול הוא לחשוש מירידה, מריחוק מהרגשה של רצון "להישאר בתשרי".

בסיום המועדים של חודש תשרי יהודי צריך הוא לקחת עמו **”צידה לדרכ”** - כוחות והמשכות אשר יתנו לו היכולת כי בקיימו הציווי ויעקב הלך לדרכו, יוכל ללכת לבטח דרכו.